

Κάποιοι/ες σύντροφοι/ισσες συναγωνιστές/τριες της αντισυστημικής ριζοσπαστικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς επιμένουν να περιορίζουν την συζήτηση στο «**ποιοι να τα λέμε**» αποφεύγοντας την ουσία, δηλαδή το **ΤΙ ΝΑ ΛΕΜΕ**. Κι αυτό σε μια περίοδο που το όλο σύστημα (όχι μόνο τα κόμματα του αστικού κοινοβουλευτισμού αλλά και τα καθεστωτικά ΜΜΕ) απογειώνουν την προεκλογική κοινοβουλευτική αποχαύνωση προσπαθώντας να εγκλωβίσουν την εργατική, νεολαιίστικη και γενικότερα λαϊκή διαμαρτυρία σε ένα ακίνδυνο για το σύστημα πλαίσιο ενός «νέου τύπου» αστικού κοινοβουλευτικού δικομματισμού. Ο περιορισμός της συζήτησης στο «**ποιοι θα τα λέμε**» και η αποφυγή του **τι πρέπει να λέμε** οδηγεί μοιραία στην άνευ όρων υποταγή στην πίεση «από τα δεξιά μας», δηλαδή από το ΚΚΕ και από το ΜΕΡΑ25 καθώς κι αυτοί πιέζονται ασφυκτικά επίσης από τα δεξιά τους (κυρίως από τον ΣΥΡΙΖΑ) με την λογική της «χαμένης ψήφου». Το όλο σύστημα επιδιώκει (όπως πάντα άλλωστε) όχι κυρίως την άγρα κάποιων δεκάδων χιλιάδων ψήφων αλλά την υποταγή των συνειδήσεων διά της αστικής κοινοβουλευτικής ψήφου έχοντας στο στόχαστρο τις ανυπότακτες συνειδήσεις αγωνιστών και αγωνιστριών πρωτοπόρων στα κινήματα των εργαζόμενων και της νεολαίας.

Άρα το πρώτο που πρέπει να κάνουμε είναι να επικεντρώσουμε στο κύριο: **Τι να λέμε** και όχι να το αποφεύγουμε περιορίζοντας την συζήτηση στο **ποιοι θα τα λέμε**. Τι να λέμε στην πράξη και κάθε μέρα – στο εργοτάξιο, στο γραφείο, στο νοσοκομείο, στο αμφιθέατρο, στο καφενείο και όχι μόνο τι να λέμε τυπικά σε πολιτικές διακηρύξεις που τις διαβάζουν λίγοι μόνο και μόνο για να λέμε πως τα λέμε. Για το τι να λέμε λοιπόν δίνω παρακάτω λίγα ενδεικτικά παραδείγματα (από τα δεκάδες) και παραθέτω σύντομα την προσωπική μου γνώμη.

– Για τον 3ο (και πιθανότατα τελευταίο) παγκόσμιο πόλεμο με τον οποίο ο σύγχρονος παγκόσμιος ολοκληρωτικός καπιταλισμός απειλεί την ύπαρξη της ανθρωπότητας όχι σε 30 χρόνια αλλά σήμερα, ΘΑ ΛΕΜΕ ; για το ότι ο σημερινός πόλεμος στην Ευρώπη είναι μόνο μια αψιμαχία εν όψει της Μεγάλης Μάχης του Ειρηνικού όπου θα πρωταγωνιστήσουν οι ίδιοι οι Μεγάλοι Παίχτες (ΗΠΑ και Κίνα) χωρίς «αντιπροσώπους» ΘΑ ΛΕΜΕ ; για το ότι αυτά δεν είναι «θεωρίες» αλλά η κατάσταση κλιμακώνεται επικίνδυνα με γρήγορο ρυθμό (π.χ. με την κατάρριψη των Κινέζικων αερόστατων από την πολεμική αεροπορία των ΗΠΑ) ΘΑ ΛΕΜΕ ; για την επιτακτική αναγκαιότητα ενός μαζικού αντιπολεμικού κινήματος των λαών σε όλον τον πλανήτη ΘΑ ΛΕΜΕ ; για το ότι στην χώρα μας αυτό το κίνημα πρέπει να επικεντρώνεται στην πάλη ενάντια στον «δικό μας» ιμπεριαλισμό – τον αμερικανοΝΑΤΟϊκό -αλλά ταυτόχρονα να λέει την αλήθεια για την αιτία που γεννάει τις πολεμικές συγκρούσεις (την αδηφάγα δίψα του καπιταλισμού για πόρους και για γεωπολιτική υπεροχή) ΘΑ ΛΕΜΕ ;

ή θα «ξεχνάμε» από την μια τον ρόλο του ΝΑΤΟ στην δημιουργία και την κλιμάκωση του πολέμου από το 2014, όπως κάνει ο Γ. Βαρουφάκης λέγοντας ότι η «ουδετερότητα σημαίνει πως παίρνεις το μέρος του εγκληματία» και «οι ίσες αποστάσεις ευνοούν τον θύτη» ή αντίστοιχα θα «ξεχνάμε» τις σωβινιστικές και μεγαλοϊδεατικές επιδιώξεις του ρώσικου καπιταλισμού και του εκπροσώπου του, του Πούτιν κρύβοντας την αλήθεια, πως οι πόλεμοι του σήμερα έρχονται από το παρόν κι από το μέλλον των σημερινών καπιταλιστικών ανταγωνισμών ;

– Για την περιβαλλοντική καταστροφή με την οποία ο σύγχρονος παγκόσμιος ολοκληρωτικός

καπιταλισμός απειλεί την ύπαρξη της ανθρωπότητας όχι σε 30 αιώνες αλλά σε λίγα χρόνια ΘΑ ΛΕΜΕ; π.χ. πως είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι σε κάθε εξόρυξη υδρογονανθράκων στην Ήπειρο, στο Αιγαίο, στο Ιόνιο, στο Λιβυκό ΘΑ ΛΕΜΕ; πως δεν θέλουμε η Ανατολική Μεσόγειος να γίνει χαβούζα και πεδίο πολεμικών συγκρούσεων για να κονομάει η οποιαδήποτε TOTAL ή EXXON υπό οποιαδήποτε κρατική «σημαία ευκαιρίας» ΘΑ ΛΕΜΕ; πως οι ΑΟΖ στην μέση του πουθενά ΔΕΝ είναι «θαλάσσια σύνορα» ούτε «κυριαρχικά δικαιώματα» αλλά λεία για τον κάθε Έλληνα Πετρελαιόπουλο – τον κάθε Τούρκο Πετρελαίογλου – τον κάθε Αιγύπτιο Ελ Πετρελαί – τον κάθε Ιταλό Πετρελαιούτσι κλπ (και βέβαια για τις μεγάλες πολυεθνικές των υδρογονανθράκων) δηλαδή τον κάθε καπιταλιστή που απλά θέλει να κερδοσκοπήσει ενάντια στο φυσικό περιβάλλον σε συνεργασία με κάποια πετρελαϊκή πολυεθνική ΘΑ ΛΕΜΕ;

ή θα ψελλίζουμε (όπως η ηγεσία του ΚΚΕ) πως τα κοιτάσματα των υδρογονανθράκων είναι «πλούτος του λαού» και πως το θέμα είναι μόνο οι όροι της εξόρυξης ;

– Για την άλλη μεγάλη κρίση που απειλεί την ανθρωπότητα (τις σύγχρονες επιδημίες) ΘΑ ΛΕΜΕ; για τις αιτίες που τις δημιουργούν (την καταστροφική δυστοπία στην σχέση ανθρώπου – φύσης – εξημερωμένων και άγριων ζώων που έχει επιφέρει η ακόρεστη δίψα του κεφαλαίου για υπερκέρδη και ενέργεια) ΘΑ ΛΕΜΕ; για το ότι η επιστήμη ΔΕΝ είναι ουδέτερη και πολύ περισσότερο ΔΕΝ είναι ουδέτεροι οι συστημικοί της εκπρόσωποι ΘΑ ΛΕΜΕ; για το μεγαλοκαθηγητικό ιατρικό κατεστημένο που χειρίζεται την ιατρική επιστήμη ως παλλακίδα της εξουσίας και του κεφαλαίου ΘΑ ΛΕΜΕ; για την πλήρη ταύτιση του συστημικού καθεστωτικού αντιεπιστημονισμού με τον τραμπουτινικό αντιεπιστημονισμό ΘΑ ΛΕΜΕ; πως αμφότεροι βάζουν σε προτεραιότητα την καπιταλιστική οικονομική κοινωνική «κανονικότητα» και όχι τις ανθρώπινες ζωές (με εξαίρεση φυσικά τις ζωές τις δικές τους και των παρατρεχάμενών τους) ΘΑ ΛΕΜΕ;

ή θα τσιμπάμε είτε στον καθεστωτικό αντιεπιστημονισμό ή στον τραμπουτινικό αντιεπιστημονισμό ανάλογα με τις περιστάσεις και το ακροατήριο ;

– Για το τσίρκο «Ευρωπαϊκή Ένωση» που τα 3 τελευταία χρόνια με την πανδημία, με τον πόλεμο και με τα σκάνδαλα έχει καταξεφτιλιστεί στα μάτια εκατοντάδων εκατομμυρίων ανθρώπων ΘΑ ΛΕΜΕ; πως είναι κατάπτυστη η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ για την κωλοτούμπα μετά το δημοψήφισμα ΘΑ ΛΕΜΕ ; πως γύρισε την πλάτη στον λαό και έπαιξε ρόλο σταθεροποίησης στο σύστημα η ηγεσία του ΚΚΕ που κι αυτή κλαψούριζε μετά το δημοψήφισμα αγκαλίτσα με την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ «ρήξη με την ευρωζώνη και την ΕΕ ίσον καταστροφή» ΘΑ ΛΕΜΕ ; για τον ρόλο του Βαρουφάκη που σαν υπουργός οικονομίας έβαλε τις βάσεις του μετέπειτα συμβιβασμού και ποτέ δεν έκανε για αυτό αυτοκριτική, αλλά και για το απύθμενο θράσος όλων που τον Ιούλιο 2022 θυμήθηκαν να τιμήσουν το «όχι του λαού» (που ο ένας το καταπρόδωσε, ο άλλος το ανέτρεψε και ο τρίτος δεν το στήριξε) ΘΑ ΛΕΜΕ ;

ή θα βάλουμε το θέμα της ΕΕ «στην άκρη» υποτάσσοντας το τι θα λέμε στο ποιοι θα τα λέμε; θα επικαιροποιήσουμε τον αντι – ΕΕ αγώνα στην σημερινή πραγματικότητα του πολέμου, της φτωχοποίησης, της ενεργειακής κρίσης ή θα χαρίζουμε τα αυθόρμητα αντι – ΕΕ αισθήματα των λαών στην alt – right και νεοναζιστική ακροδεξιά μιλώντας για «ρεαλιστική ανυπακοή» μέσα στην ΕΕ ή για «έξοδο από την ΕΕ μόνο όταν θα έχουν κοινωνικοποιηθεί τα μέσα παραγωγής» δηλαδή στον προχωρημένο σοσιαλισμό (που προφανώς θα οικοδομηθεί ... μέσα στην ΕΕ !!)

– Για το ότι ζούμε σε εποχή νέου τύπου λαϊκών εξεγέρσεων από το Περού ως το Καζακστάν και από το Ιράν μέχρι την Σρι Λάνκα ΘΑ ΛΕΜΕ ; πως κάτω από την επίπλαστη κρούστα «κανονικότητας» που προβάλλεται από το σύστημα και από τα φερέφωνα του βράζει η λάβα της οργής δισεκατομμυρίων ανθρώπων ΘΑ ΛΕΜΕ ; πως η επαναστατική αριστερά σε όλο τον πλανήτη πρέπει να έχει ως κύριο καθήκον της περιόδου να μπορεί να επικοινωνεί με αυτήν την αυθόρμητη οργή ΘΑ ΛΕΜΕ ; πως εδώ στην χώρα μας αυτό το επιτακτικό καθήκον μας είναι πολύ συγκεκριμένο – αφορά πρώτα και κύρια την επικοινωνία της επαναστατικής αριστεράς με την νεολαία της ανεργίας και της εργασιακής περιπλάνησης – ΘΑ ΛΕΜΕ ; πως οι αστικές κοινοβουλευτικές δυνάμεις στην χώρα μας προσπαθούν να μουγκώσουν αυτήν την λαϊκή

οργή διά της προεκλογικής αποχαύνωσης («ψηφίστε τώρα ΣΥΡΙΖΑ να φύγει ο Μητσοτάκης και θα λογαριαστούμε μετά» ΘΑ ΛΕΜΕ ή θα βλέπουμε το κίνημα αποκλειστικά σαν «όχημα» κοινοβουλευτικής ενίσχυσης» ; πως ΔΕΝ αλλάζουν τα πράγματα ούτε στο παραμικρό αν ο λαός και η νεολαία δεν εξεγερθούν αλλά απλά σηκωθούν από τον καναπέ μια Κυριακή κάθε 3 – 4 χρόνια για να πάνε να ρίξουν ένα χαρτί σε ένα κουτί ΘΑ ΛΕΜΕ;

ή θα φτιάξουμε κι εμείς έναν «μικρό πάγκο» στην ίδια προεκλογική «αγορά» δίπλα στους «μεγάλους πάγκους» διαφημίζοντας κι εμείς την πραμάτεια μας αποδεχόμενοι στην πράξη τους όρους του παιχνιδιού;

– Πως «για εμάς η ελευθερία είναι μια ωραία γυναίκα και όχι κάποιο χοντρογούρουνο αστικό» ΘΑ ΛΕΜΕ; πως την χυδαία κρατική καταστολή την εφαρμόζει αδίστακτα κι ο ΣΥΡΙΖΑ όταν κυβερνά ΘΑ ΛΕΜΕ; πως το μητσοτακικό παρακράτος δεν έπεσε από τον ουρανό αλλά η δημιουργία του είναι πιστή εφαρμογή του δόγματος «ο ΣΥΡΙΖΑ σεντράρει, η ΝΔ σκοράρει» ΘΑ ΛΕΜΕ; πως το αστικό κράτος – παρακράτος κάνει πίσω μόνο όταν ο λαός και η νεολαία πλημμυρίζουν τους δρόμους και σπάζουν τα πεζοδρόμια ΘΑ ΛΕΜΕ; πως αν δεν είχε γίνει εξέγερση μετά την δολοφονία Γρηγορόπουλου, ο Κορκονέας δεν είχε πάει ούτε μια μέρα φυλακή ΘΑ ΛΕΜΕ; πως αν δεν είχαμε βρεθεί στα πρόθυρα παρόμοιας εξέγερσης μετά την δολοφονία Φύσσα ακόμα το κράτος θα χάιδευε τους νεοναζί ΘΑ ΛΕΜΕ; πως ξεπλύθηκαν οι δράστες της δολοφονίας Ζακ Κωστόπουλου ακριβώς επειδή μετά την δολοφονία ΔΕΝ έγινε τέτοια εξέγερση ΘΑ ΛΕΜΕ ; πως το κράτος αν δεν έτρεμε τέτοιες εξεγέρσεις θα είχε ήδη κηρύξει τις αμβλώσεις παράνομες ΘΑ ΛΕΜΕ;

ή θα υποτασσόμαστε σε αντιλήψεις που υποτιμούν την αξία της εξέγερσης στο όνομα του «να δρα για τα δικαιώματα η όλη αριστερά»; ποια «όλη αριστερά»; της Γεροβασίλη της πολιτικής ηθικής αυτουργού για την δολοφονία Ζακ Κωστόπουλου; του Τόσκα που κι αυτός έστειλε καθημερινά τα ΜΑΤ να ξυλοφορτώνουν διαδηλωτές;

Πως η καταπίεση των γυναικείων δικαιωμάτων είναι εγγενές χαρακτηριστικό όλων των εκμεταλλευτικών κοινωνικοπολιτικών συστημάτων από την δουλοκτησία μέχρι τον καπιταλισμό ΘΑ ΛΕΜΕ; πως το σύστημα θεωρεί εμπόρευμα τα σώματα των γυναικών και των lgbtq ή ακόμα και τα σώματα μικρών παιδιών ΘΑ ΛΕΜΕ; πως τα κυκλώματα trafficking σωματεμπορίας προστατεύονται από το κράτος και την αστυνομία με όλες τις κυβερνήσεις ΘΑ ΛΕΜΕ; πως ιδιαίτερα αυτό το θέμα επικαιροποιεί καθημερινά το «θα σου δώσω μια να σπάσεις κόσμε γυάλινε» ΘΑ ΛΕΜΕ;

ή θα αναλυνόμαστε σε έναν ρηχό «οικουμενικό» και κούφιο δικαιωματισμό που μοιραία τροφοδοτεί πολιτικά την σοσιαλδημοκρατία και τον ρεφορμισμό για να ξανακυβερνήσουν και να αφήσουν πάλι ανενόχλητα τα κυκλώματα ;

– Γενικότερα για το ότι το όλο σύστημα βοά περισσότερο από ποτέ πως ούτε διορθώνεται ούτε εξωραίζεται αλλά μόνο ανατρέπεται ΘΑ ΛΕΜΕ; πως οι αντικειμενικές συνθήκες για την ανατροπή της καπιταλιστικής σαπίλας σε παγκόσμιο επίπεδο δεν είναι απλά υπερώριμες αλλά έχουν κυριολεκτικά σαπίσει ΘΑ ΛΕΜΕ; πως η σοσιαλδημοκρατία σήμερα διεθνώς ΔΕΝ έχει το παραμικρό περιθώριο άσκησης έστω και ελάχιστα διαφορετικής κυβερνητικής πολιτικής συγκριτικά με την παραδοσιακή δεξιά ΘΑ ΛΕΜΕ; πως αυτό ισχύει από τον ΣΥΡΙΖΑ στην Ελλάδα που ψηφίζει τα μισά νομοσχέδια του Μητσοτάκη μέχρι τους Πράσινους στην Γερμανία που έχουν εξελιχθεί στα πιο αιμοβόρα γεράκια του πολέμου ΘΑ ΛΕΜΕ; πως η μόνη αξία των αστικών βουλευτικών – ευρωβουλευτικών – αυτοδιοικητικών εκλογικών διαδικασιών είναι να μην υποτάσσεται το πολύτιμο δυναμικό πρωτοπόρων αγωνιστών/ριών του κινήματος στο αστικό κοινοβουλευτικό παιχνίδι και να συγκροτεί το δικό του ανεξάρτητο ταξικό αντισυστημικό πολιτικό μέτωπο ανατροπής ΘΑ ΛΕΜΕ;

ή θα ανακυκλώνουμε αστικές κοινοβουλευτικές αυταπάτες που πάντα και παντού οδηγούν από την μπρος ή από την πίσω πόρτα στην αυταπάτη του αστικού κυβερνητισμού και του δήθεν «μικρότερου κακού»

στην αστική διακυβέρνηση ;

- Πως για εμάς τακτική και στρατηγική συνδέονται διαλεκτικά στην πράξη και όχι στα χαρτιά ΘΑ ΛΕΜΕ; πως κάθε νίκη σήμερα συσσωρεύει τα πολιτικά καύσιμα συνειδήσεων για την ολική επέλαση του αύριο ΘΑ ΛΕΜΕ; πως υπερασπιζόμαστε φανατικά - δυναμικά - κινηματικά - αποφασιστικά το δικαίωμα της λαϊκής πλειοψηφίας σε στέγη - ρεύμα - τρόφιμα - νερό - περίθαλψη ΘΑ ΛΕΜΕ; πως δεν θα διστάσουμε να πάμε και φυλακή αν χρειαστεί εμποδίζοντας εξώσεις από πρώτη κατοικία και αποκοπές ρεύματος από φτωχές οικογένειες ΘΑ ΛΕΜΕ; πως απαιτούμε ΣΗΜΕΡΑ, ΤΩΡΑ απαλλοτριώσεις - κοινωνικοποιήσεις κρατικοδίαιτων λαμόγιων (π.χ. ιδιωτικών κλινικών που ο Ελληνικός λαός τις έχει πληρώσει δυο φορές με δημόσιο χρήμα όπως π.χ. το «Ερρίκος Ντυνάν») ΘΑ ΛΕΜΕ;

ή θα αρνούμαστε να βάλουμε εδώ και τώρα θέμα να καταργηθούν τα «κοράκια» και να καταγγελθούν οι συμφωνίες, να εθνικοποιηθούν οι τράπεζες και όλες οι εταιρείες στους τομείς της κοινής ωφέλειας κάνοντας πράξη το «ρεύμα και νερό δεν είναι εμπορεύματα, ανήκουν στον λαό» λέγοντας ότι «αυτό δεν είναι συμβατό με τα όρια της ΕΕ» όπως λέει το ΜΕΡΑ25 ή ότι δεν είναι και πολύ.. αντικαπιταλιστικό όπως λέει το ΚΚΕ, που φαντασιώνεται ρεύμα φτηνό με κυριαρχία του Λάτση και του Μυτιληναίου ;

- Πως χρειάζεται για όλα τα προηγούμενα ένα ζωντανό δίκτυο αγώνα πολιτικοσυνδικαλιστικών σχημάτων - κινήσεων πόλεων και περιφερειών - συλλογικοτήτων - κέντρων και μέσων αντιπληροφόρησης διαδικτυακών και έντυπων ΘΑ ΛΕΜΕ; πως αυτό το πολιτικό δίκτυο θα πρέπει να είναι ταξικά και πολιτικά τελείως ανεξάρτητο από το αστικό πολιτικό σύστημα, τον εργοδοτικό - κυβερνητικό «συνδικαλισμό» και τον ρεφορμιστικό συνδικαλισμό και να συμβάλλει σε ένα νικηφόρο κέντρο αγώνα ΘΑ ΛΕΜΕ;

ή θα συνεχίσουν κάποιοι να κάνουν τα θλιβερά μικροκομματικά - μικροοργανωτίστικά τους παιχνιδάκια πάνω στις πλάτες της επαναστατικής αριστεράς με τακτικές θλιβεράς ουράς είτε πίσω από την ΓΣΕΕ ή πίσω από το ΠΑΜΕ;

Έδωσα παραπάνω μερικά παραδείγματα για το τι να λέμε - πάντα κατά την ταπεινή προσωπική μου γνώμη. Υπενθυμίζω πως το δικαίωμα δημόσιας έκφρασης της προσωπικής μου γνώμης το ασκώ 35 συναπτά έτη, από τότε που ηγεσίες της κοινοβουλευτικής αριστεράς «τα βρήκαν» όχι για να δώσουν ώθηση στις εργατικές και λαϊκές συνειδήσεις αλλά για να συγκροτήσουν τον ΣΥΝασπισμό της «Αριστεράς και της Προόδου» μαζί με το ΚΟΔΗΣΟ και να ξεφτιλίσουν το κομμουνιστικό κίνημα ΣΥΝκυβερνώντας με την ΝΔ και αμέσως μετά και με την ΝΔ και με το ΠΑΣΟΚ.

Όσο για το **ποιοι θα τα λέμε** το ερώτημα μάλλον απαντήθηκε οριστικά καθώς και στην Θεσσαλονίκη την περασμένη εβδομάδα η ΛΑΕ διεμήνυσε πως εμμένει στην λογική συνεργασίας με το σοσιαλδημοκρατικό φιλο-ΕΕ ΜΕΡΑ25. Ας ανασκουμπωθούμε λοιπόν **επιτέλους οι υπόλοιποι** να συζητήσουμε συντροφικά και μάχιμα για το **τι θα λέμε**. Οι αποφάσεις της πρόσφατης συνδιάσκεψης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ενωτικό της κάλεσμα προς αγωνιστές/τριες του κινήματος και προς οργανώσεις που αρνούνται την υποταγή στην σοσιαλδημοκρατία και στον αστικό κοινοβουλευτικό κυβερνητισμό είναι πολύ καλή βάση για μια τέτοια συζήτηση.